

POËZIE AAN DE VECHT

2014



Gedichtenbundel

Poëziefestival

ter gelegenheid van Gedichtendag

30 januari 2014

Locatie: Bibliotheek Loenen aan de Vecht
Een initiatief van Stichting Poëzie aan de Vecht

Met medewerking van:

Micha Hamel, speciale gast: dichter, woonachtig in Stichtse Vecht

Gera Helling, Wethouder kunst en cultuur Stichtse Vecht

Graaf Florisschool, Loenen aan de Vecht

Met dank aan:

Stichting SBB Fonds Breukelen

Rabobank Breukelen

Vrienden van de Bibliotheek Loenen, Loenen aan de Vecht

Boekhandel van Kralingen, Breukelen

Ietje van den Born, Vreeland

Piet van den Akker, Loenen aan de Vecht

Mayke van den Berg, Maarssen

Bestuur Stichting Poëzie aan de Vecht:

Ellen Dijkstra, Breukelen

Franc Janssen, Maarssen

Jantine van der Lecq, Maarssen

www.poezieaandevecht.nl

Inhoudsopgave

Famke van Wijk en Isabelle Voskamp	Bibliotheek	5
Marte Koelstra en Nickie Heesemans	Boeken	6
Yeliz Demir	Mijn moeder	7
Micha Hamel	<i>Draagt voor uit eigen werk¹.</i>	
Piet van den Akker	Op de Overtoom - <i>Remco Campert</i>	8
Marga van Wees	Langzaam komt bij mij het besef binnen	9
Jos Eveleens	Tussen de zerken Geluk	10
Arnout Manger	De tuinman en de dood – <i>P.N. van Eyck</i>	11
Gera Helling	Naastenliefde Verwondering	12
Franc Janssen	Poëzie	13
Monique Branderhorst Molenaar	Voorjaarsgevoel Alsmaar steeds zo – <i>Huub van der Lubbe</i>	14
Jantine van der Lecq	Zomerbui	16
Ietje van der Born ²	Ziekbed Onderdak	
Martin Aalderink	Woorden - <i>Inge Lievaart</i>	17
Greetje Falkenhage	Zoek niet te ver - <i>Hans Bouma</i> Je leeft - <i>Hans Bouma</i> Het ezeltje - <i>Vasalis</i>	18
André Branderhorst Molenaar	Wonderkind - <i>André van Duin</i> Verwondering	19

¹ Voornamelijk uit zijn nieuwste bundel 'Bewegend doel'

² Gedichten zijn op eigen verzoek niet in deze bundel opgenomen

De bibliotheek

De bibliotheek is leuk!
Daar vind je heel veel belangrijke info over een breuk
Je kan er veel boeken vinden
Er zijn ook boeken voor blinden
Er zijn leuke en saaie boeken
Je kan er boeken zoeken
Je mag geen hond mee naar binnen
In een boek vind je heel veel zinnen
Er zijn leuke dingen om te doen
De bibliotheek is van binnen groen
Je leent er boeken
Er staan ook veel boeken over vloeken
Je kan er boeken zoeken op de computer
Het is nog steeds verboden voor de viervoeter
Er staan duizenden boeken
Er staan boeken over liefde, ruzie, griezels, grappig en nog veel meer
Maar ook leuke boeken natuurlijk
Je mag er ook met de klas naar toe
Je mag er ook boeken lenen
En drie weken later weer inleveren
Maar je mag ze ook verlengen
Ze brengen ze niet thuis helaas
Te veel werk, dat is dus dwaas
Als de bibliotheek dicht is
Kun je toch inleveren
Je kan het altijd afleveren
Je kan er ook films huren
Of brieven naar toe sturen!
Er zijn veel boekavonturen
Je trouwe huisdier mag dus alleen naar binnen gluren!
Veel plezier met lezen!

³ *Graaf Florisschool uit Loenen aan de Vecht*

Boeken

Iedereen leest boeken
En in de bibliotheek kun je er heel veel zoeken
Met fantasie of weetjes
Je kunt ze lezen, alleen of met zijn tweetjes

Saai of leuk
Met boeken lig je altijd in een deuk
Voor klein en groot
Je leest ze soms ook gedownload

Op de iPad of de telefoon
Als een boek uit de winkel komt is hij beeldschoon
In alle landen in hun eigen taal
Lezen ze boeken, allemaal

Verschillende boeken, verschillende onderwerpen
In Amsterdam of misschien Antwerpen
Makkelijk of moeilijk, dik of dun
Met boeken heb je altijd fun

⁴ *Graaf Florisschool uit Loenen aan de Vecht*

Yeliz Demir⁵

Mijn moeder

Ik heb een moeder die is zoououo lief,
Zij is mijn enige hartendief!
Zoals zij is er geen een!
Geen enkele moeder heeft met haar iets gemeen,
Daarom is dit gedicht
Voor mijn moeder een goed bericht.

⁵ Graaf Florisschool uit Loenen aan de Vecht

Piet van den Akker

Op de Overtoom - *Remco Campert*

Piet neemt ons mee in de analyse van dit gedicht

Het dooit op de Overtoom
maar het vriest ook alweer op
melden mijn voeten
die mijn dag verlopen
ik blijf dicht bij huis
steeds dicht
dat is mijn leeftijd
wolken worden zwaarder van onkleur
de geur van gisteren hangt nog aan me
ik at met mijn vriend
we braken het brood
en deelden de doden
we zijn al bijna uit zicht
wij lachen nog
wat moet je anders?
omhelzen elkaar ten afscheid
misschien je weet maar nooit

Marga van Wees

Langzaam komt bij mij het besef binnen

Langzaam komt bij mij het besef binnen,
dat niet alleen een Neerlandicus een gedicht kan verzinnen.
Om even terug gaan in vroegere tijd.
Een voorbeeld hoe een dichter vroeger de mensen verblijdt.

Hij loopt naar de lessenaar op zijn gemak, kucht een paar maal.
En met een prachtig gebronsde stem leest hij zijn hersenspinsels voor aan de zaal.
De vrouwen vielen flauw, mannen klaptten hard in hun handen.
Even zucht hij aan het einde van het gedicht.
Dan slaat zijn boek dicht en in een bliksemschicht.
Grijnst hij een oogverblindende blik van schitterende tanden.
Want een dergelijk stem en gezicht die zijn er niet veel voor handen.
Zo zeggend prachtig doorknede poëtische harten zeer.
Daarvan wil de zaal alleen maar meer.

Een Neerlandicus met zijn geweldige kennis van de Nederlandse Taal
tovert gedichten uit zijn mouw en natuurlijk zijn performance is magistraal.
Zo ging het vroeger met een dergelijk geschoold talent.
Hij verkocht zijn boeken voor zeker tien cent.

Dichten schrijven en voordragen op zo'n manier.
Interesseert het publiek nu geen zier.
En als er dan plotseling een gedicht door je hersens flitst.
Geen Neerlandicus in het zicht, schrijf dan gerust je gedicht.

Jos Eveleens

Tussen de zerken

Op de begraafplaats loop ik
te paraderen tussen de zerken
de doden die daar liggen
zullen het toch niet merken

Enkele namen herken ik direct
ze behoorden bij mensen die er toe doen
de autoriteiten van het gezag
zeg de maar de hoge omes van toen

Het aanzien gaf hun een goed gevoel
graag hadden zij nog even gebleven
maar de dood is meedogenloos
zij moesten afstand doen van het royale
leven

Hun macht komt niet ten einde
hun opvolgers zijn met velen
zij staan in de rij
om de lakens uit de delen

Geluk

Een onbekende vrouw
fluit een liedje
terwijl zij door de hal
van het ziekenhuis loopt

Het was een vrolijk wijsje
ze had het duidelijk naar de zin

Ik niet, ik was op zoek
naar het geluk maar
kon het niet vinden

Ik vervolgde mijn weg
aangekomen op straat
trachtte ik alsnog
het geluk te vinden
- het geluk ligt immers op straat zegt men -

Op straat waren alleen maar
sombere mensen
er kon geen lachje af

Zou het niet zo zijn
dat die onbekende vrouw
die dat vrolijke liedje floot
mij op weg heeft geholpen
meer tevreden te zijn
en niet het najagen
van het geluk
geluk dat alleen maar een illusie is

Arnout Manger

De tuinman en de dood - *P.N. van Eyck*

Een Perzisch Edelman:

Van morgen ijlt mijn tuinman, wit van schrik,
Mijn woning in: "Heer, Heer, één ogenblik!
Ginds, in de rooshof, snoeide ik loot na loot,
Toen keek ik achter mij. Daar stond de Dood.
Ik schrok, en haastte mij langs de andere kant,
Maar zag nog juist de dreiging van zijn hand.
Meester, uw paard, en laat mij spoorlags gaan,
Voor de avond nog bereik ik Ispahaan!" -
Van middag (lang reeds was hij heengespoed)
Heb ik in 't cederpark de Dood ontmoet.
"Waarom," zo vraag ik, want hij wacht en zwijgt,
"Hebt gij van morgen vroeg mijn knecht gedreigd?"
Glimlachend antwoordt hij: "Geen dreiging was 't,
Waarvoor uw tuinman vlood. Ik was verrast,
Toen 'k 's morgens hier nog stil aan 't werk zag staan,
Die 'k 's avonds halen moest in Ispahaan."

Naasteliefde

Als je eenzaam bent,
Niemand om je heen
Geen luisterend oor
Dan ben je alleen

Als je hulpbehoevend bent
Niemand die je terzijde staat
Geen helpende hand
Dan weet je je geen raad

Staat er dan iemand op
Iemand die er voor je is
Ja, dan ontdek je
Hoe belangrijk naasteliefde is

Verwondering

De eerste herinnering
Staat ons allen bij
Door een hond gebeten
Dat gebeurde mij

De eerste kus
Een bijzonder moment
Je voelt je volwassen
Zo jong als je bent

De eerste baan
Doen wat je baas zegt
Ontdekken wat je kunt
En je grenzen verlegt

Het eerste kind
Een nieuw leven
Liefde vervult je
Je wilt alles geven

Het eerste besef
Dat leven mooi is
En het meest bijzondere
Je medemens is

⁶ *Wethouder kunst en cultuur Stichtse Vecht*

Franc Janssen

Poëzie

Twee kleine puntjes maken het verschil
tussen poezie en poëzie
en tussen kind zijn en volwassenheid.

Eén
om aan te zuigen

en één
om er een punt achter te zetten

Voorjaarsgevoel

Ik ontwaak en hoor de vogeltjes blij kwetteren. Door de kier aan de onderzijde van het rolgordijn zie ik een straal zonlicht vandaan komen. Ik spring uit bed, schiet een joggingbroek en een trui aan die daar nog op de houten stoel liggen van de dag daarvoor.

Ik spoed me vervolgens naar beneden en kan niet wachten om naar buiten te gaan. Snel zet ik koffie en geef ik de ongeduldige brullende katten hun eten. Ik open de achterdeur en voel een koel voorjaarsbriesje op me af komen. Tegelijkertijd ruikt mijn neus een geur die hij lang niet geroken heeft. Het voorjaar hangt in de lucht.

Ik loop de achtertuin in en ga in een windvrij hoekje met alleen met mijn billen steunend op de uitnodigende tafel. Ik voel me één met de natuur ondanks mijn elektrisch gezette bakkie en de oerlelijke tuinslippers aan mijn voeten.

Plots hoor ik snel gefladder. Er landt een prachtig musje op de zwart geschilderde schutting aan de overzijde van de tuin. Hij vliegt omhoog naar het zakje pinda's dat schuin boven mij aan de dakgoot hangt.

Ik was vergeten dat het daar nog hing die ellendige winter lang. Ik zie dat het musje er met zijn kleine snaveltje een pinda uit trekt. Vervolgens hoor ik weer gefladder en zie ik hoe hij zijn prooi mee voert naar de horizon.

Monique Branderhorst Molenaar

Alsmaar steeds zo – *Huub van der Lubbe*

En de dag breekt steeds weer aan
En de aarde blijft maar draaien
En de wind zal blijven waaien
En 's nachts komt steeds weer die maan

En woestijnen blijven droog
Onder sterren die maar stralen
En de dalen blijven dalen
En de bergen blijven hoog

En de zee die blijft maar blauw
En de zon die blijft maar schijnen
En jij blijft alsmaar de mijne
Omdat ik steeds zo van je hou

En het gras dat blijft maar groen
En rivieren blijven stromen
En de dageraad blijft komen
Hoe dom mensen ook gaan doen

En de aarde blijft maar rond
En de sterren blijven stralen
En mijn hoofd zal blijven malen
Tot de jongste morgenstond

En de zee die blijft maar blauw
En de zon die blijft maar schijnen
En jij blijft alsmaar de mijne
Omdat ik steeds zo van je hou

Jantine van der Lecq

Zomerbui

*Vertolkt door Franc Janssen en Ellen Dijkstra
op de melodie van You've got a friend van James Taylor*

Ik baad me in de druppels van een zwoele zomerbui
Kom bij mij, kom bij mij in de nacht
Zie me staan, geneer je niet voor de tijd van eenzaamheid
Tuindeuren wijd open, onverwacht

Loop nog één keer naar mij
In de tuin zo rond middernacht
Het verleden
Zeepsop in gras
We spoelen alle spijt van ons af
En ook wat de wereld niet gaf
Loop nog één keer, loop naar mij
Neem wat je bracht

Buren slapen lang al en de kinderen zijn nog uit
Kom bij mij, kom bij mij in de nacht
Mooier nog dan vroeger, rozengeur en maneschijn
(zijn) spetterende druppels, en je lach

Loop nog één keer naar mij
In de tuin zo rond middernacht
Het verleden
Zeepsop in gras
We spoelen alle spijt van ons af
En ook wat de wereld niet gaf
Loop nog één keer, loop naar mij
Neem wat je bracht.

Martin Alderink

Woorden – *Inge Lievaart*

Soms vond ik woorden
die zich lieten schrijven
vroegen om adem –
ze zongen zich van mij weg
werden weer bijna vreemden

Het schrijftafelblad
spiegelvlak vol lamplicht
dooft onder mijn werk

Het witte papier
de stomme vraag om woorden
wil worden verhoord

De punt van mijn pen
nadert zijn spitse schaduw
zwart op leeg papier

Greetje Falkenhage

Zoek niet te ver – *Hans Bouma*

Je verwonderen over het gewoonste,
Het spelen van licht, het strelen van de wind.
De openhartigheid van een bloem, het gezoem van een bij.
Zoek niet te ver, je zit vlak naast het vuur, het geheim dat leven heet.
Het liefste, het warmste - geluk,
Iedere dag weer - ligt voor de hand.

Je leeft – *Hans Bouma*

Zien wat kinderen zien, kijken door hun ogen,
Je laten meeslepen door hun visie.
Alles verschuift, kantelt, een wereld gaat voor je open.
Je lacht, je huilt, je lacht, je verwondert je eindeloos,
Je leeft.

Het Ezeltje – *Vasalis*

In de korte blauwe schemering deed ik een kleine wandeling.
De grond was rood, gebarsten - droog.
De lucht was dun en vreeslijk hoog.
En blauwe distels stijf en grillig ritselden driftig en onwillig.
Stil grazend naast een grijze rots zag ik opeens op hoge benen
Een jonge ezel; zijn gelaat was trots.
Zijn lange ambren ogen blonken
als water; ernstig en bezonken en onpartijdig was zijn blik.
En na een korte felle schrik verstarde ik in verwondering.
Of kan het eerbied zijn geweest, voor dit schoon ongeschonden beest,
Waarmee ik langzaam verder ging?
Zo ben ik vroeger ook geweest, die gaafheid en zachtzinnigheid,
Onzware ernst en dromerigheid.
O, kon ik dat nog eens herwinnen,
Kon ik nog eens opnieuw beginnen.

André Branderhorst Molenaar

Wonderkind - *André van Duin*

oh, weet je wat het is, ik ben een heel
bijzonder kind
ze noemen mij ook wel een
wonderkind
ik zong al liedjes in de wieg
je moet niet denken dat ik lieg
en later, in de kleuterklas,
toen ik nog maar een peuter was,
toen zong ik al een aria
en allerhande faria
en daarom sta ik nu in dit fluwelen pak
m'n vriendjes vinden mij een zak
ik ben een wonderkind, woh, een
wonderkind
en dat is wat ik, woh, zo bijzonder
vind.

weet je wat een wonderkind ook alle
dagen ondervindt
je bent de hele dag een wonderkind
ze staan al voor je in de rij
zo heb je nooit een daggie vrij
en alle jongens mogen fijn
de hele middag buiten zijn
die mogen spelen
terwijl ik sta te kwelen
en met dit gekke lied, een kraagje om
m'n keel
sta ik voor joker op 't toneel
ik ben een wonderkind, woh, een
wonderkind
en dat is wat ik, woh, zo bijzonder
vind.

ik sta voor idioot, ik zit volkomen in de
boot
ik schaam me rot en ik verveel me
dood
dit is de allerlaatste keer
ik gooi het bijltje er bij neer
dit is voor mij de laatste maal
dan ga ik lekker aan de haal
ik hou niet van die tamtam
krijg allemaal het rambam
en ook voor mijn part allemaal het
heen en weer
dit is de aller, allerlaatste keer
ik heb 'r balen van, o, ik heb er de
balen van
want ik vind er echt, who-a, geen
donder an.

ik ben een wonderkind, woh, een
wonderkind
en dat is wat ik, woh, zo bijzonder
vind.

André Branderhorst Molenaar

Verwondering

Voltreffers vuurwerk gewonden
Een recordomzet gerealiseerd
Rotterdamse vrouw na 10 jaar ontbonden
Wereldwonder gepatenteerd

Oorlog op slechts drie uur vliegen
Niet pluis moord onomwonden door
De smuilende dictator blijft bedriegen
Executie kruisverhoor

Regering Rutte bedacht achteraf praten
Incompetent, niets aan de hand
Niemand heeft het in de gaten
Geen wonder verwacht, Nederland